

Jeg ser altsaa saaledes paa Forholdet, at der i denne Sag er uhyre lidt at tabe, men derimod ganske overordentlig meget at vinde, ikke blot for det lille Samfund paa St. Thomas og St. Jan, men ogsaa for os her i Danmark, idet man tør forudsætte, at et Led i den Udvikling, som vil foregaa, hvis de her omhandlede Anlæg blive udførte, er, at der vil blive en stor Dampskibsroute mellem Vestindien paa den ene Side og Københavns Frihavn paa den anden Side, en Route, der ved sine Endepunkter har en Vifte af Fødelinier, den ene Vifte ovre paa Vestindien, hvis Linier gaa til de andre vestindiske Øer, til Central-Amerikas Havne, til den sydlige Del af Nord-Amerika og den nordlige Del af Syd-Amerika, alle med den Hensigt at slæbe Varer til og fra St. Thomas, og den anden Vifte udgaaende fra Københavns Frihavn, hvor der er Betingelser for at danne en ganske tilsvarende Vifte omkring til Østersøhavnene, saaledes at der bliver store Muligheder ogsaa for Københavns Frihavn og for København overhovedet, selvfølgelig i mindre Grad, men dog absolut Chancer, der i mange Henseender kunne jævntiltes med den Udvikling, vi ønske at se ovre paa St. Thomas. Der vil maaske fra nogle Sider blive indvendt mod dette Lovforslag, at det kun er Koncessionshaverne, der faa Muligheder for at tjene Penge, medens andre blive afskaarne derfra. Jeg har allerede omtalt, at andre ikke ville blive afskaarne paa alle Omraader, men tværtimod ville faa Mulighed for at tjene Penge paa en Række Omraader, hvor de nu ikke have det. Men selv om Koncessionshaverne eller de Selskaber, der komme til at dække dem, komme til at tjene Penge, kunne vi kun glæde os derover, idet det er en Selvfølge, at hvis de tjene Penge, betegner det, at det Maal, vi have ønsket at naa, er naaet baade til Gavn for de vestindiske Øer og til Gavn for Danmark.

Spørgsmaalet bliver nu, om der er Udsigt til, at dette Foretagende vil lykkes, hvis Koncessionen bliver given. Jeg tror, at vi i saa Henseende have et Fingerpeg deri, at andre Lande tidligere have ønsket at erhverve St. Thomas, og at — som den højtærede Minister antydede ved Lovforslagets Forelæggelse — fremmede Landes Forretningsmænd have næret Ønske om at danne Konsortier til Udnyttelse af de Forhold, om hvilke det her drejer sig. Men det bedste Fingerpeg have vi, synes jeg, deri, at de Mænd, der søge Koncessionen, ere Mænd, der ikke staa paa bar Bund,

men Mænd, som have en stor og glimrende Erfaring paa de Omraader, hvorom det her drejer sig. Jeg ser deri den bedste Garanti for, at Foretagendet, hvis Koncessionen gives, vil blive gennemført til Held for alle Parter. Jeg udtaler derfor ikke blot paa egne, men ogsaa paa mit Partis Vegne, vor Glæde over Lovforslagets Fremkomst og vor uforbeholdne Anerkendelse af den Dygtighed og det Storsyn, hvormed Forhandlingerne om denne Koncession ere førte baade fra Ministerens og fra Koncessionssøgernes Side. Jeg skal tillige rent personlig udtale min Glæde over Lovforslagets Fremkomst, thi den bunder ikke blot i selve dette Lovforslag, ikke blot i de Forhold, hvorom det drejer sig, men det er en Glæde, som skyldes; at det viser sig, at vi her i Landet have Mænd, som, til Trods for, at de staa i Spidsen for store Foretagender og ved egen Dygtighed have arbejdet sig frem til en økonomisk og social Stilling, som ikke ret mange naa, ikke falde til Ro paa disse Resultater, men føle den evige Higen, som aldrig faar Fred, en Higen, som giver sig Udslag i, at de maa søge nye Opgaver, at de maa søge at udnytte de Føreregenskaber, som sikkert ingen i denne Sal vil frakende dem. Jeg tvivler ikke om, at hvis Koncessionen bliver given, vil Resultatet blive, at Foretagendet maaske vil blive til Fordel for Koncessionssøgerne og de Selskaber, som komme til at staa bagved dem, men det vil absolut blive til ikke mindre, men til langt større Fordel for det Samfund, de tilhøre. Sagen er saa stor, at den behøver en nøjere Overvejelse; før vi gaa til at svare et Ja eller et Nej. Det er nemlig min Opfattelse af Sagen, at en Mellemvej kan man ikke gaa; der kan vist kun svares enten Ja eller Nej, og det bliver derfor nødvendigt, at Sagen nøje overvejes i et Udvalg, saa meget mere, som vi vide, at Kolonialraadet og Havneraadet ere spurgt i Sagen, og at deres Svar ikke foreligger endnu og ikke kan foreligge i den allernærmeste Tid. Selvfølgelig kan det Svar, der kommer derfra, kun være vejledende og ikke absolut bindende eller afgørende for dette høje Tings Stilling til Sagen, men det maa afventes. Jeg anbefaler da paa mit Partis Vegne fuld Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, idet jeg tillige anbefaler, at det overvejes i et Udvalg.

Sigvald Olsen: Det var med en vis Højtidelighed, at den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af dette Lov-